ಅಧ್ಯಯನ 11 Study XI

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪಸ್ಕ

THE PASSOVER OF THE NEW CREATION

ಐಗುಪ್ತದ ನೊಗ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ, ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಸಂಕೇತದಲ್ಲಿ – "ಚೊಚ್ಚಲಮಕ್ಕಳ ಸಭೆ" –"ನಾವು ಅನೇಕರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿಯಂತಿದ್ದೇವೆ – ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವು ಇನ್ನೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ – ಯಾರು ಆಚರಿಸಬಹುದು? – ಯಾರು ನೆರವೇರಿಸಬಹುದು? – ಸೇವೆಯ ಕ್ರಮ – ಈಸ್ಟರ್ ಪಸ್ಕ – ಮೆಕ್. ಕ್ಲಿಂಟಾಕ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ರವರ ವಿಶ್ವಜ್ಞಾನಕೋಶದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹ.

ನಮ್ಮ ಪಸ್ಕವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ; ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಹಳೆಯ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದಲ್ಲ, ಹಗೆತನ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟತನದಿಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ಹಗೆಯಿಲ್ಲದ, ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ರೊಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ಆಚರಿಸೋಣ" ಯಾಕೆಂದರೆ "ನೀವು ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದವರೆನಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಹಳೆ ಹುಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಹೊಸ ಕಣಿಕದಂತಾಗಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪಸ್ಕದ ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಯು ಕೊಯ್ದಿದೆ. ಅದಾವುದೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಹಳೆ ಹುಳಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗತ್ವ, ದುಷ್ಟತ್ವ ಎಂಬ ಹುಳಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಸರಳತೆ ಸತ್ಯತೆ ಎಂಬ ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸೋಣ" (1ಕೊರಿ. 5:7,8)

ಸಾಂಕೇತಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಆದರ್ಶಭೂತವಾದ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಪಸ್ಕವು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದುದು. ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಮೊದಲನೆಯ ತಿಂಗಳ ಹದಿನೈದರಿಂದ ಏಳುದಿನಗಳವರೆಗೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಐಗುಪ್ತರ ಬಂಧನದಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತಿತ್ತು – ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪಸ್ಕವು ಅಂದರೆ ದಾಟಿ ಹೋಗುವುದು (Pass over) ಅಥವಾ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿಸುವುದು. ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳ ಮರಣವೆಂಬ ಉಪದ್ರವವುಂಟಾದಾಗ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇದು ತಟ್ಟದೆ ದಾಟಿಹೋದದ್ದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು–ಈ ಅಂತಿಮ ಉಪದ್ರವವು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಐಗುಪ್ತರ ಶಾಶ್ವತ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲು ಒತ್ತಾಯ ತಂದಿತು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಟ್ಟದೇ ಈ ಉಪದ್ರವವು ದಾಟಿಹೋದದ್ದು ಐಗುಪ್ತರ ಬಂಧನದಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಜನಾಂಗದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದಾಟಿಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಮುನ್‌ಸೂಚನೆಯಾಯಿತು. ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಆಚರಣೆಯು ಅವರ ನೂತನ ದೇಶದ ಉದಯವನ್ನು ನಿಕಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಈ ದಿನವನ್ನು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಆಚರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಈ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಐಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ನೆರವೇರಿದ ಈ ಗುಪ್ತ ಸಂಗತಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸತ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಆತ್ಮೀಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಾದ ತಮಗೆ ಭವ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಆಗಾಧವಾದ ಕುತೂಹಲ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಆತ್ಮೀಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಅಪೋಸ್ತಲನು "ಪ್ರಾಕೃತ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರಾತ್ಮನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ; ಅವು ಅವರಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಮಾತಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತವೆ; ಅವು ಆತ್ಮ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರಲಾಗಿ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಾರನು" ಎಂತಲೂ "ನಮಗಾದರೋ (ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ) ದೇವರು ತನ್ನ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು (1ಕೊರಿ. 2:14,10) ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ತನ್ನ ವಕ್ತಾರರನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅವರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತನ್ನಾತ್ಮನ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಗಹನವಾದ ದೈವಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸುಳಿವು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಪೋಸ್ತಲರ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ದೇವಜನಾಂಗದ ಅಂದರೆ ಸಹಸ್ರವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗಿನ ದೇವಜನರ ನಮೂನೆಯಾದರು. ಐಗುಪ್ತರು ಈ ದೇವಜನರ ವಿರೋಧಿಗಳಾದರು, ಅವರ ನಾಯಕನಾದ ಫರೋಹನು ಕೆಡಕು ಮತ್ತು ಅಂಧಕಾರದ ರಾಜನಾದ ಸೈತಾನನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವನಾದನು. ಫರೋಹನ ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಆತನ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳು ದೊಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವದೂತರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರಾದರು. ಈ ಸೈತಾನನೊಡನೆ ಸಹವಾಸ ಹೊಂದಿದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕರ್ತನಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಜನರಾದ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ದೇವರ ನಂಬಿಗಸ್ಥ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರ ವಿರೋಧಿಗಳಾದರು. ದೇವಜನರಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮನ್ನು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದುದರಿಂದ ಅವರು ಬಹು ಬಲಹೀನರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ವಿಮೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದವರಾಗಿದ್ದರು. ದೇವರು ಮಧ್ಯೆ

ಪ್ರವೇಶಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಮೋಶೆಯನ್ನು ಅವರ ವಿಮೋಚಕನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಐಗುಪ್ತದ ನೊಗದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಲೋಕವು ಇಂದು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಅಂಧಕಾರದ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಸೈತಾನನ ಮತ್ತು ಆತನ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನವುಗಳಾದ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಾ, ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪಾಪಗಳು ಮತ್ತು ಬಲಹೀನತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇದರ ದಂಡನೆಗಳಾದ ನೋವು ಮತ್ತು ಸಾವುಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾನವಕುಲವು ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಯಾರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಮನ ಸಮಗ್ರ ಸಂತತಿಯವರು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಏಕೈಕ ಭರವಸೆಯು ದೇವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೋಶೆಯ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತನಲ್ಲಿ ಅದೆ. ಈತನು ನಿಗಧಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎರಡನೆಯ ಮರಣವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸೈತಾನನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರು ಮತ್ತು ಆತನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ದುಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ ಫರೋಹ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರು ನಿಜವಾದ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದಂತೆ ಇದರ ಪ್ರತಿ ಸಂಕೇತವಾದ ತರಗತಿಯವರು ಎರಡನೆಯ ಮರಣದಲ್ಲಿ ನಾಶಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ದೇವಜನರಿಗೆ ಈ ಎರಡನೆಯ ಮರಣವು ಎಂದಿಗೂ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಮೊದಲಿನದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಿತ್ರಣ; ಆದರೆ ಅದರೊಳಗೆ, ಇನ್ನೂ ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ, ಅವರ ಮರಣ ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವರ್ಗದವರಿಗೆ, ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ. ಇವರು ಅವರ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತದವರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು "ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳ ಸಭೆ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು – ಇವರ ಹೆಸರುಗಳು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ" ಎಂಬುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳು ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರುಗಳು ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರು; ಅವರ ಸಹೋದರರುಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಅವರದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಮೋಚನೆಗಿಂತ ಮುನ್ನವೇ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ವಿಮೋಚನೆ ಬರುವಾಗ ಈ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಮೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಲೇವಿಯರನ್ನು ಹೋಲುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಶೇಷ ಕುಲದವರಾಗಿದ್ದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ತಮ್ಮ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೂತನವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಕುಲ ಅಥವಾ ಲೇವಿಯ ಮನೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧತೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ರಾಜವಂಶ ಯಾಜಕತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಲೌಕಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಹೋದರರುಗಳ ಪರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಾಗಿದ್ದು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ನಿಜವಾದ ರಾಜವಂಶ ಯಾಜಕತ್ವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮಹಾ ಯಾಜಕನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತದೆ, ಆಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಐಗುಪ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳು ಮರಣಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾರಾಗಿ, ಲೌಕಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡು ಯಾಜಕತ್ವದ ಹುದ್ದೆಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇ ಚೊಚ್ಚಲುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾದ ಸಭೆಯು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಜೀವಿತದ ಅಥವಾ ನಿತ್ಯ ಮರಣದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಉಳಿದ ಮಾನವಕುಲದವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಎದುರಿಸಿದರು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ರಕ್ತ ಸುರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಈಡಿನ ಫಲದ ನಿಮಿತ್ತ ಮರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.

ದೇವರ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಅದರ "ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಜೀವಿತ"ವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಈ ಲೋಕದ ಬಾಧ್ಯತೆ, ಈ ಲೋಕದ ಭಾಗವನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದ ಜೀವಿತವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಭೆಯು "ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಸಾಯುವಲ್ಲಿ" ಮತ್ತು ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಾಗ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮಾನವನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳು ಎರಡನೆಯ ಮರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಯಾಜಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾದ ಯೇಸುವಿನೊಡನೆ ಮಹಿಮೆ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಯತ್ವಗಳ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳ ಈ ಪಾರಾಗುವಿಕೆಯು ಸಹಸ್ರವರ್ಷಕಾಲದ ಉದಯದ ಹಾಗೂ ಅದರ ನೀತಿ ಸೂರ್ಯನು ಮೂಡುವ ಮೊದಲೇ ಸುವಾರ್ತಾಯುಗದ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇವರುಗಳು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಸೈತಾನನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಕರ್ತನ ಮಹಾಸಮೂಹದ ನಾಯಕರುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. "ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ನರಳುತ್ತಾ ಪ್ರಸವವೇದನೆ ಪಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು" (ರೋಮಾ. 8:22) ಮತ್ತು "ದೇವಪುತ್ರರ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾವಾಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದೀತೆಂದು ಜಗತ್ತು ಬಹು ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು" (ವಚನ 22) – (ಮಹಿಮೆ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಯತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪುನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳ ಪಾರಾಗುವಿಕೆ) ಎಂಬ

ಅಪೊಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈ ನಮೂನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷಣವು ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಚೊಚ್ಚಲುಮಕ್ಕಳ ಪಾರಾಗುವಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವಜನರ ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ಪಸ್ಕದ ಕುರಿ ಮರಿಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಮತ್ತು ಅದರ ರಕ್ತವನ್ನು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಎರಡು ನಿಲುವುಗಂಬಗಳಿಗೂ ಅಂದರೆ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲಿನಪಟ್ಟಿಗೂ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಾಂಸವನ್ನು ಆ ರಾತ್ರಿ ಕಹಿ ಪಲ್ಯದೊಂದಿಗೆ, ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ತಿನ್ನುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯೂ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾದ ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದಂತಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುರಿಮರಿಯೂ ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಕುಟುಂಬದ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಗುವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಕಹಿ ಪಲ್ಯವು ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು ನಂಬಿಗಸ್ತರಾದ ಕುಟುಂಬದವರ ಹಸಿವನ್ನು ಕುರಿಮರಿಗಾಗಿಯೂ, ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಗಾಗಿಯೂ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬದವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು, ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ತಿನ್ನುವಾಗ ಪ್ರತಿ ಸಂಕೇತರಾದ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದ ಕುಟುಂಬದವರು ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗದ ರಾತ್ರಿಜಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಂತೆ, ಅಪರಿಚಿತರಂತೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಬಂಧನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟತೆಗಳಿಂದ ಕರ್ತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಸ್ಮರಣೆ (ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥ)
Our Lord's Memorial

ಮೊದಲನೆ ತಿಂಗಳಿನ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದಂದು – ಈ ದಿನವು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಆಚರಿಸುವ ಏಳುದಿನಗಳ ಪಸ್ಕಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬರುವುದಾಗಿದೆ – ಪಸ್ಕಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವುದರ ಸಾಮರಸ್ಯದೊಂದಿಗೆ – ಪಸ್ಕ ಕುರಿಮರಿಯ ಪ್ರತಿ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದನು, ದೇವರ ಈ ಕುರಿಮರಿಯು ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಮೂವತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರಣದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಇಂತಹ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಹಲವು ಸಾರಿ ಆತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ "ಆತನ ಕಾಲವು ಇನ್ನೂ ಬಾರದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಯಾರೂ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಲಿಲ್ಲ" (ಯೋಹಾನ 7:30) ಎಂದು ಬರೆದದೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ತಿಂಗಳ ಹತ್ತನೆಯ ದಿನದಂದು ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಅದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಪಸ್ಕಹಬ್ಬದ ಐದು ದಿನಗಳ ಮುನ್ನ ಆತನು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಕೂಡಿದ್ದ ಜನರು " ಜಯ, ಕರ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವವನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ; ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಅರಸನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ" (ಯೋಹಾನ 12: 13) ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು. "ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಸ್ವಂತ ಜನರು (ಒಂದು ಜನಾಂಗವಾಗಿ) ಆತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾರ್ಯಾರು ಆತನನ್ನು (ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ) ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೋ ಅಂದರೆ ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟರೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟನು" (ಯೋಹಾನ 1:11–12). ಜನಾಂಗವು ಅದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಮೂಲಕ, ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವವರ ಮೂಲಕ ಆತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಆತನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೈರಿಯೊಡನೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪರಂತು, ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ರಕ್ತವು ಯಾಕೋಬನ ಮನೆಯವರಿಗೂ, ಮತ್ತು ದೇವರೊಡನೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಫಲೋತ್ಪಾದಕವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ಈ ಕುರಿಮರಿಯ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾದರು. ಆದರೂ ಅವರು ಈ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾದ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಕಾರಣ ಅವರು ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳ ಜನಾಂಗವಾಗುವ, ರಾಜ–ಯಾಜಕತ್ವದ, ಪವಿತ್ರ ವಂಶದ ಸದಸ್ಯರಾಗುವ, ಮೆಸ್ಸೀಯನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಜನರಾಗುವ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು–ಅವರು ಪಾರಾಗುವ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಯತ್ವಗಳನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕಳಕೊಂಡರು: ಆದರೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಗೂ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ, ಆತನ ದೇಹವನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಸಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತೊಂದು ಭವ್ಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಲಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಮರಣ ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಬಂಧನದಿಂದ ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾದ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸಹೋದರರುಗಳ ಅಂದರೆ ಆತನ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳ ಸಭೆಯಾದ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾವು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ. (ರೋಮಾ. 11:11–26).

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತುಕತನಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಮತ್ತು ಅದೇ ದಿನ ಆತನು ಕುರಿಮರಿಯ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಮೊದಲನೆಯ ತಿಂಗಳ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಪಸ್ಕದ ಊಟವನ್ನು ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೊಸ್ತಲರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದನು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿ ಆತನು ತಾನೇ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಲೋಕದ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆತನ ದೇಹದ

ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ(meat Indeed) ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಜೀವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ದಿನದ ಮುನ್ನಾ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಸ್ಕದ ಊಟವನ್ನು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅದೇ ದಿನದ ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಅನುಸರಣೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದ್ದನು.

ಯೆಹೂದ್ಯರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾಧೀನರಾಗಿ ಜನಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಿಗೂ ಮತ್ತು ಆತನ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೂ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯ ಪಸ್ಕದ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಕಹಿ ಪಲ್ಯದೊಂದಿಗೆ ತಿಂದು ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಯೆಹೂದ್ಯ ಪಸ್ಕ ಊಟವಾದ ಉಳಿದ ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ, ಮತ್ತು ಅವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ (ಯೋಹಾನ 17:20) ಆತ್ಮೀಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರೂ, ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳ ಸಭೆಯವರೂ ಆದ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಸಭೆಗೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯ ಪಸ್ಕವನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದನು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಯಾವುದೇ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಸ್ಕವನ್ನು ನೇಮಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಈ ನಮೂನೆಯು ಅದರ ನೆರವೇರಿಕೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮಾದರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದು ಸೂಕ್ತವಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಕುರಿಮರಿಯ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾಗಿ ಸಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಯ್ಯಲ್ಪಡುವವನಾಗಿದ್ದನು. – "ನಮ್ಮ ಪಸ್ಕ ಕುರಿಮರಿಯಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಕೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ"

ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಪಸ್ಕದ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವನ್ನು ಇಂದು ಮಾದರಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಯಾರೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಔಚಿತ್ಯವಾಗಿ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕುರಿಮರಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಪಸ್ಕದ ಕುರಿಮರಿಯೆಂದು ನಂಬುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದುದು ತಮ್ಮ ಹೃದಯವೆಂಬ ಬಾಗಿಲ ನಿಲುವು ಕಂಬಗಳಿಗೆ ಆತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವುದು " ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕೆಡುಕಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು" (ಪ್ರಸ್ತುತ ದಂಡನೆಯಿಂದ–ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ಆತನ ರಕ್ತದ ಮುಖಾಂತರ ನಿವಾರಣೆಗೊಂಡಿತೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆತನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಅವರು ಈಗ ಪಾಪಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು). ಇವರುಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು, ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಈಡುಬಲಿಯಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ ಮಾನವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸವಿಯಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ತಮಗಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅವರುಗಳು ಆ ಅರ್ಹತೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ಕರ್ತನ ಮೇಲೆ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆತನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿದನು ಆದುದರಿಂದ ಆತನ ಒಳ್ಳೆಯತನಗಳು ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯು ಅವರಿಗಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನವು ಪಸ್ಕಭೋಜನದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಆದರೂ ಅದು ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದ್ದಲ್ಲವಾದರೆ – ಅದರ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವೊಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ – ಅದು ಏನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾವು ಇದು ಪ್ರತಿ ಸಂಕೇತದ ಸ್ಮರಣೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಆತನ ಹಿಂಬಾಲಿಕರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತ ಪಸ್ಕದ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಮರಣಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ದೇವಜನರ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರು ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೊ ಮತ್ತು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಈ ಲೋಕದವರಲ್ಲ. ಅವರುಗಳು ಯಾತ್ರಿಕರೂ ಮತ್ತು ಅಪರಿಚಿತರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರೀಕ್ಷಣಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೂ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಈ ಲೋಕದ ಕೆಡಕು, ದುಃಖ ಮತ್ತು ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾನವ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯ ಯಾವ ಅಶುದ್ಧತೆಯೂ (ಹುಳಿಯೂ), ಕೆಡಕೂ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ, ಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಳ್ಳುವಂಥಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸೇವಕನು ತಮ್ಮ ಕರ್ತನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನಲ್ಲ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ಮಾತುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮನ್ನು ದಂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಹಿಪಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ತನು ತಾನೇ ನಿಂದನೆಗೂ, ಪೀಡನೆಗೂ ಮತ್ತು ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಅವರು ಸಹಾ ತಮಗೂ ಅಂತಹುದೇ ರೀತಿಯ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ಲೋಕವು ಹೇಗೆ ಆತನನ್ನು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರನ್ನೂ ಅರಿತಿಲ್ಲ. ಹೌದು, ಯಾರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು ಈ ಲೋಕದ ಅನಾದರಣೆಯು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬರಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ್ಯಾರೂ ಆತನಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರವಲ್ಲ. ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: "ನನ್ನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಜನರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಹಿಂಸೆಪಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಹೊರಿಸಿದರೆ ನೀವು ಧನ್ಯರು. ಸಂತೋಷಪಡಿರಿ, ಉಲ್ಲಾಸಪಡಿರಿ" (ಮತ್ತಾಯ 5:11) (ಮತ್ತಾಯ 12:2 ಮತ್ತು 2 ತಿಮೋಥೆ 3:12) ನೀವು

ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಿರಿ ಎಂಬುದಾಗಿ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಡೆಯ ಭೋಜನವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ರಾತ್ರಿಭೋಜನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಹಳೆಯ ಪಸ್ಕವು ಅದರ ಭಾಗವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ನೂತನ ಕುರುಹಾಗಿ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತದ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಯಿತು. ನಾವು ಓದುವಂತೆ "ತಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು – ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನಿರಿ, ಇದು ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಮುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ (ಇದು ಕುರಿಮರಿಯ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ) ನನ್ನ ದೇಹ; ನನ್ನನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಿ ಅಂದನು" (ಮಾರ್ಕ 14:22).

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶವು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತನೇ ತನ್ನ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ನಂಬಿಗಸ್ತ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾದ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವುದು. "ನನ್ನನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂಬುದು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನೂತನ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹಳೆಯದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಳೆಯದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸಿರುವ ಕಾರಣ ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. "ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು – ಇದರಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯಿರಿ; ಇದು ನನ್ನ ರಕ್ತ, ಇದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ರಕ್ತ, ಇದು ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮೆಗಾಗಿ ನಿಮಗೋಸ್ಕರವೂ ಬಹು ಜನರಿಗೋಸ್ಕರವೂ ಸುರಿಸಲ್ಪಡುವ ರಕ್ತ; (ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಈ ರಕ್ತವು ಮುದ್ರೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ.) ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾನಮಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪಾನ ಮಾಡಿರಿ" ಅಂದನು (ಮಾರ್ಕ 14: 23–24) ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಣಿಸದೆ ಇದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಯು ಅಂದಿನಿಂದ ಪಸ್ಕಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಆಚರಣೆಯನ್ನಾಗಿ ಅಂದರೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಸಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಪಸ್ಕವನ್ನು ಕರ್ತನು ನಿಗದಿಪಡಿಸದೇ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಲ್ಲ, ಉಚಿತವಾದುದ್ದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಂಕೇತಿಕವೂ ಅಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಇದನ್ನು ಅದರ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವುದು ಸಹಾ ಉಚಿತವೆನಿಸದು. (1ಕೊರಿಂಥ 11:23–25)

"ನೀವು ಈ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದು ಈ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನಮಾಡುವಷ್ಟು ಸಾರಿ ಕರ್ತನ ಮರಣವನ್ನು ಆತನು ಬರುವ ತನಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತೀರಿ" (ವ26)ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರ್ತನು ತನ್ನವಾತುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಪಸ್ಕ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ನೂತನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶಿಷ್ಯರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮುರಿದ ರೊಟ್ಟಿಯು ಕರ್ತನ ದೇಹವನ್ನು, ಪಾತ್ರೆಯು ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧ ರಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನೂತನ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಒಂದು ರೀತಿಯ ನಿಯಮವಾಗಿ ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಡದಿದ್ದರೂ, ಇದರ ಯುಕ್ತವಾದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದಂಡವು ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕರ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ನಂಬುವವರೆಲ್ಲರೂ ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಪಸ್ಕ ಕುರಿಮರಿಯ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನು ಸಲಹೆಮಾಡಿದ ಈ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಂತೆ ಈ ವರೆಗೂ ಇದೆ. ಈಡು ಬಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವು ಈ ಸರಳವಾದ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ತಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. – ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ parousia ಅಥವಾ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಈ ಯುಗದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ, ಆದರೆ ಆತನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ (parousia) ಆತನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ "ತೆರೆ"ಯ ಆಚೆಗೆ ಕೂಡಿಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತೆ "ನಾನು ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ...ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಹೊಸದಾಗಿ ಕುಡಿಯುವವರೆಗೂ...ಇನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ."

"ನಾವು ಅನೇಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿ ಆಗಿದ್ದೇವೆ"

"We, Being Many, Are One Loaf"

"ನಾವು ದೇವಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನಮಾಡುವುದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದಲ್ಲವೇ. ನಾವು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ತಿನ್ನುವುದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದಲ್ಲವೇ. ರೊಟ್ಟಿಯು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕರಾಗಿರುವ ನಾವು ಒಂದೇ ದೇಹದಂತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆ ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ತಕ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ" (1 ಕೊರಿ. 10 : 16–17).

ಅಪೋಸ್ತಲನು ದೇವರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸ್ಮರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿಯು ನಮಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮುರಿದ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಗಳೆಯದೇ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರೆಯು ನಮ್ಮ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಆತನ ರಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದರೊಂದಿಗೆ ನಾವುಗಳು ಸಭಾ(ಎಕ್ಲೆಷಿಯಾ) ಸದಸ್ಯರುಗಳಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ

ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಜೊಚ್ಚಲ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಕರ್ತನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವೆವು; ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ "ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಕಟದೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಸಭೆಯೆಂಬ ಆತನ ದೇಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವುದು" ನಮ್ಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:24). ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಆಲೋಚನೆಯು "ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ನಾವು ಆತನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಮವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ದೇಹವು ರೊಟ್ಟಿಯಂತೆ ಈ ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಮುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು , ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು, ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡವರು, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಆದ ನಾವು ಆತನ ಆ ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿಯ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೇವೆ – "ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳು", ಆದಕಾರಣ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪರವಾದ ಆತನ ಸಮರ್ಪಣೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ನಂತರ ಅದರ ಮುರಿಯೋಣವು ಇಡೀ ಸಭೆಯ, ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಹೊಂದಿದವರ ಮುರಿಯೋಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

"ಅನ್ಯೋನ್ಯ" [Communion–Common Union or Participation] ಎಂಬ ಪದದ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ. "ಹುದುವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು' ಆದಕಾರಣ ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾರ್ಷಿಕ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ನಿವಾರಣಾರ್ಥ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನ ತ್ಯಾಗದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳ ತಳಪಾಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಾವು "ನಾವು ಆತನೊಡನೆ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಆತನೊಡನೆ ಜೀವಿಸುವೆವು; ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನೊಡನೆ ಆಳುವೆವು ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ದೇವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಆಚರಣೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಭವ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ! ನಾವು ನೈಜವಾದವುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮೀರಿದಂತೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಔಚಿತ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದವುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೃದಯದ ಸಂಗಮ, ಆತನ ಹೃದಯ ಪೋಷಣೆ, ಆತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ (ಜೊತೆ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ) ಹೃದಯ ಸಂಗಮ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅರ್ಥದ ಬಗ್ಗೆ ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆ ಇವುಗಳು ನಿಜವಾದ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ [Communion] ಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾದಲ್ಲಿ, ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಸಹಾ ಮುರಿಯಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆತನ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಉಣ್ಣುತ್ತೇವೆ, ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಬಲದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಗೊಂಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸ್ಮಾರಕದ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಅದೆಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವು ನಮಗೆ ಲಭಿಸಲಿದೆ! ಆತನ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆ, ಹಾಗೂ ನಾವು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸೇವಾಭಾವದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯು ಇಂದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥಹಾ ತಳಮಳವಾಗುತ್ತದೆ!

ನಾವು ಕರ್ತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ಪಾತ್ರೆಯು "ಇದು ಕರ್ತನ ರಕ್ತದ ಅನ್ಯೋನತೆ ಅಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ವಿಷದಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರು, ಈ ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗದಾದ್ಯಂತ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿಷ್ಠಾವಂತ "ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡಾಗಿ" ತಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆಹಾ! ಇದೆಂತಹ ಆಲೋಚನೆ! ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಇವರುಗಳ ಶ್ರಮೆ, ಶೋಧನೆ, ಕಳಂಕ ಮತ್ತು ಮರಣ ಇವುಗಳು ಆತನ ತ್ಯಾಗದ ಭಾಗವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇವರು ಇದರ ಶಿರವೂ ಮಹಾ ಯಾಜಕನೂ ಆದಾತನ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂದು ಮರಣದ ಪರ್ಯಂತರ ತ್ಯಾಗವನ್ನರ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಭವ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಕರ್ತನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಧೆಯನ್ನನುಭವಿಸಲು ಅರ್ಹರು ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ಎಲುಬಿನ ಸದಸ್ಯರು ಎಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸಲಾರದವರು ಯಾರು? ಲೋಕವು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಇವರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? (1 ಯೋಹಾನ 3:1 ನೋಡಿರಿ). ಇವರುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಾಗಲು ಮತ್ತು ವಿಮೋಚಕನ ಭವಿಷ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಲು ಈ ಲೋಕದ ಆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನೂ, ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕಳಕೊಂಡರೂ ಅವರಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಇವರುಗಳು ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ, ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಪೋಸ್ತಲನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಆತನು ಈ ಲೋಕದ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ " ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಷ್ಟವೆಂದೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಸವೆಂದೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ" "ನಮಗೋಸ್ಕರ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವ ಮಹಿಮಾ ಪದವಿಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಕಷ್ಟಗಳು ಅಲ್ಪವೇ ಸರಿ ಎಂದೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ (ಫಿಲಿಪ್ಪ 3:8 ಮತ್ತು ರೋಮಾ. 8:18) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಅಲೋಚನೆಯೆಂದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಕರ್ತನ ಒಂದೇ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಳಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಅದು ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಂಬಿಗಸ್ಥ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುವಂತೆ

ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ಬೆಳೆದು ಇಡೀ ಲೋಕದ ಮಾನವಕುಲವನ್ನು ತಲಪುವಾಗ ಅವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕರ್ತನ ಕಡೆಗೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆತನು ಮಾನ್ಯಮಾಡುವ, ಆತನ ಆತ್ಮವಿರುವವರ, ಮತ್ತು ಆತನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಬಯಸುವವರ ಕಡೆಗೆ ಅದು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಕರ್ತನ ಕಡೆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ಆತನ ದೇಹದ ಸಹ ಸದಸ್ಯರೆಡೆಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಳೆಯಲಾಗುವುದೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರುವುದೂ ಆದಲ್ಲಿ ಇದೇ ದೇಹದ ಸಹ ಅಂಗಗಳೊಡನೆ ಅದರ ಶಿರವಾದ ಕರ್ತನ ಮೂಲಕ ನಾವುಗಳು ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಸತ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆ?. "ನಾವಂತೂ ಕ್ರಿಸ್ತ ಸಹೋದರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವ ರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ" (1ಯೋಹಾನ 3:14) ಎಂಬ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಯೋಹಾನನ ಮಾತುಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ವೇದನೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಾವು ತುಂಬಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವಾಗ ನಮಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು "ನಾನು ಈಗ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಕಟಗಳೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಸಭೆಯೆಂಬ ಆತನ ದೇಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ" (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:24) ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಇಂತಹುದೇ ಭಾವನೆಯು "ನಾವು ಸಹಾ ಸಹೋದರರಿಗೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ"(1ಯೋಹಾನ 3:16) ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದೆಂಥಾ ಭ್ರಾತೃತ್ವವು ಧ್ವನಿತವಾಗುತ್ತದೆ! ಸಹೋದರರ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಬೇರಲ್ಲಿ ಕಾಣಲು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು?.ದೋಷಪರಿಹಾರಕ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಬಲಿಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ "ಕರ್ತನ ಹೋತ"ದಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಸಭೆಯು ಅರ್ಪಿಸುವ ಬಲಿದಾನದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ದೇವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಇಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೋ ಎಂಬದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ (see Tabernacle Shadows of better sacrifices p 59) ನಾವು ಕೇವಲ ಅಪೋಸ್ತಲನಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಯಜ್ಞದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬರಲಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಯುಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಪ್ರಭಾವಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪಾದನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಇತರರಿಗೆ ಅಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ವೃದ್ಧ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮತ್ತಿತ್ತರ ಅವಲಂಬಿಗಳು ಇವರುಗಳಿಗೆ ಮುಡುಪಾಗಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾವು "ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಸ್ತುಗಳು", "ಸಭ್ಯವಾದುದು' ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದುದು" ಎಂಬ ಹಂಚಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ವಿವೇಚಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸಹೋದರರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸಲು ಹಾಗೂ ಇನ್ನುಳಿದಿದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿಯೂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೇವಲ ಅಲ್ಪವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ನಾವು ಕರ್ತನಿಗೆಂದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಶರೀರ, ಲೋಕ, ಸೈತಾನನು ನಮ್ಮನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿರುವಂಥವುದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಕೆಡುಕೇ ಜಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನ ಹಿಂಬಾಲಕರ ಕಡೆಗಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಠೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯು ತಣ್ಣಗಿರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದ, ದೇಹದ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕನ ಕೇಳಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಯ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯು ಬಲವಾಗಿರುವ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಆತನಿಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಚೈತನ್ಯ, ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಹೋದರರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಭಾವವು ವಿವೇಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಂತದ ಆರ್ಥಿಕ ಇತಿಮಿತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿ ನಾವು ಕರ್ತನ ಬಲಿಪೀಠದ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಪಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಚುರುಕಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸುಮಾರು ಮೂರುವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಲಿದ್ದು, ತನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಕಲ್ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ನಾವೂ ಸಹಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಹೋದರರುಗಳಿಗಾಗಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಐಹಿಕ ಅಥವಾ ಆತ್ಮೀಕ ಸೇವಾಸಂಗತಿ ಇವುಗಳೆರಡಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಿಕವು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಐಹಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಕರ ತೋರದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವವನು ಆತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಸ್ಮಾರಕವು ಇನ್ನೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ
The Memorial Still Appropriate

ಮೂಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮರಣದ ಸ್ಮರಣಾಚರಣೆಯು (ಆತನ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯು ಅಡಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅರ್ಥವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದು) ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ, ಯೆಹೂದಿ ಪ್ರಥಮ ತಿಂಗಳ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ತಾರೀಖು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ದಿನಾಂಕದಂದು ಆಗಿತ್ತು. ಈ ದಿನವನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಇನ್ನೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು "ಹಳೆಯ ಮಾರ್ಗ"ದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯ ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೇ ನೇಮಿಸಿದಂತೆ ಆತನ ಮರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಆದಿಸಭೆಯವರ ಈ ವಾರ್ಷಿಕ ಆಚರಣೆಯು** ಪ್ರಸ್ತುತಸತ್ಯದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಬರುವವರಿಂದ ಪುನರುಜ್ಜೀವಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಕರ್ತನ ಸಾಂಕೇತಿಕ ರಾತ್ರಿಭೋಜನದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಾರ್ಷಿಕ ಆಚರಣೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಂಥಹ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಸಹಾ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಸರಳವಾದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ಅಪೊಸ್ತಲರೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ದೀರ್ಘನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ – ಸುಮಾರು ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಸಂ ಸಭೆ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಅವರ ಒಂದುತಪ್ಪಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣವು ಹಿಂದಿನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಾಗ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ನೂತನ ಬಲಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು. ಈ ತಪ್ಪಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆರಾಧನಾ ವಿಧಿಯೆಂಬ "ಮಾಸ್' ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಈ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಯಾರಿಗಾಗಿ ಈ "ಮಾಸ್' ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅವರ ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೊಸ ತ್ಯಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ – ಕ್ರಿಸ್ತನ ಈ ನೂತನ ತ್ಯಾಗವು ಇದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಪಾದ್ರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಜವಾದ ದೇಹ ಮತ್ತು ರಕ್ತವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಮಂಜಸವೆಂದು ಕಾಣುವಂತೆ ನೆರವೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಕರ್ತನನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ "ವೇಫರ್" (ಸಂಸ್ಕಾರದ ರೊಟ್ಟಿ) ಮುರಿಯಲಾಗುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವು ದೈವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಕರ್ತನಿಗೆ ಅಸಹ್ಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ– "ಅವನು ಕೂಡಿಸುವ ಸೈನ್ಯವು ಆಶ್ರಯದುರ್ಗವಾದ ಪವಿತ್ರಾಲಯವನ್ನು ಹೊಲೆಗೆಡಿಸಿ ನಿತ್ಯಹೋಮವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ಹಾಳುಮಾಡುವ ಅಸಹ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವುದು" (ದಾನಿಯೇಲ 11:31 ಮತ್ತು 12:11*) *Vol II Chap ix and Vol III Chap iv. ನೋಡಿರಿ.

ಇಂತಹ ತಪ್ಪಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದ್ದು ಇದರ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಸಭೆಯ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ತಪ್ಪುದೋಷಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಸ್ತವಿರೋಧಿಯ ಪ್ರಮುಖವಾದ ರೋಮನ್ ಪದ್ಧತಿಯೆಂಬ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಇಂತಹ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಶತಶತಮಾನಗಳೇ ಉರುಳಿ ಹೋದರೂ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾ ಸುಧಾರಣಾ ಚಳುವಳಿಯು ವಿರೋಧದ ಅಲೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು. ಇದು ಕತ್ತಲೆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತ ವಿರೋಧಿಯಾದ ತಪ್ಪಾದ ಆಚರಣೆಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅಡಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಧರ್ಮಸುಧಾರಕರಿಗೆ ದೈವಿಕ ಪುರಾವೆಗಳ ಅತಿರಿಕ್ತವಾದ ಬೆಳಕು ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ, ಈ ಬೆಳಕು ಅವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ತ್ಯಾಗದ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲತೊಡಗಿತು ಮತ್ತು ಪೋಪರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಮಾಸ್ ಆಚರಣೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳುಮಾಡುವ ಅಸಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯತೊಡಗಿದರು. 1552ರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಮಾಸ್ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿತು.

ಮಾಸ್ ಪದ್ಧತಿಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕರ್ತನ ವಾರ್ಷಿಕ ಸ್ಮಾರಕ ರಾತ್ರಿಭೋಜನದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು;ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಜನರ ಪಾಪಗಳ ನಿವಾರಣಾರ್ಥ ಅಡಿಗಡಿಯ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಧಾರಕರು (Reformers) ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಪ್ರಥಮ ನೇಮಕದ ಮೂಲದ ಸರಳತೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು ಮತ್ತು "ರೋಮಿಶ್ ಮಾಸ್' Romish Mass ಅನ್ನು ಕರ್ತನ ಪವಿತ್ರ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾದ ರಾತಿಭೋಜನದ ಉಚಿತವಾದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲವೆಂದು

** ಇಬ್ರಿಯ ವರ್ಷವು ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಸೂರ್ಯ ಸಮಭಾಜಕ ರೇಖಾ ಕಾಲದ ನಂತರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದ್ರದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಹದಿನೈದನೆ ದಿನ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡು ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುವ ಹಬ್ಬದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಾರದು–ಈ ಹಬ್ಬವು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಆ ವಾರವು ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಯ ವಾರವಾಗಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುವುದು. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಮುಂದಿನ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾದ ರಾತ್ರಿಭೋಜನದವರೆಗಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಯೆಹೂದ್ಯನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಕುರಿ ಬಲಿಯು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ವಾರ ಕಾಲದ ಆಚರಣೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಗಮನವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಮಾರಕವು ಸಹಾ ಒಂದು ಕುರಿ ಬಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14ನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ದಿನದ ಘಂಟೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಬದಲಾಗಿದ್ದು ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ತಾರೀಖು ನಾವೀಗ ಕರೆಯುವ ಹದಿಮೂರರ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ..

ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪಸ್ಕದ ನಮೂನೆಗೂ ಕರ್ತನ ಮರಣದಲ್ಲಿರುವ ಅದರ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನವು ಈ ಪ್ರತಿ ಸಂಕೇತದ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿರುವ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅವರು ಅದರ ವಾರ್ಷಿಕ ಪುನರ್ಘಟನಾ ಆಚರಣೆಯ ಔಚಿತ್ಯತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದೇ ಹೋದರು. ಆದುದರಿಂದ, ಕೆಲವು ಪ್ರೋಟೆಸ್ಟಾಂಟರು ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಪಂಗಡದವರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.–'Disciples'ಗಳು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿರುವಂತೆ ಇದನ್ನೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿವಾರವೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ವಾರದ ಈ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ (ಅ.ಕೃ 2:42,46; 20:7)

ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿರುವಂತೆ* (ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ) ಪ್ರತಿ ವಾರದ ಈ ಆಚರಣೆಗಳು ಕರ್ತನ ಮರಣದ ಸ್ಮಾರಕಾರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಅವುಗಳು ಆತನ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಸ್ಮಾರಕಾರ್ಥವಾದ ಪ್ರೀತಿ–ಭೋಜನಗಳಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಆತನ ದಿವಾರೋಹಣದ ಮೊದಲಿನ ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿನಗಳು ಅವರು ರೊಟ್ಟಿ ಮುರಿದು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂತೋಷದ ಆಚರಣೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ರೊಟ್ಟಿ ಮುರಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಆತನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹುಶಃ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿವಸ ಕೂಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿಮುರಿದು ಊಟಮಾಡಲು ನಡೆಸಿದ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪಾದುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸದ ಪಾತ್ರೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕರ್ತನ ಸ್ಮಾರಕಾರ್ಥ ರಾತ್ರಿಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಇದು ರೊಟ್ಟಿಯಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಯಾರು ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಬಹುದು?

Who May Celebrate?

ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪವಿತ್ರ ರಕ್ತವು ಪಾಪದ ಸಲುವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಯಜ್ಞ ಎಂದು ನಂಬದ ಯಾರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದು. ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಯಾರು ತನ್ನ ಇಹಲೋಕದ ಶರೀರವೆಂಬ ಗುಡಾರದ(ಹೃದಯದ) ಬಾಗಿಲಿನ ನಿಲುವು ಪಟ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇಬೆಲನ ರಕ್ತದ ಬದಲಿಗೆ ಪ್ರತಿಕಾರವನ್ನು ಸಾರಿದುದರ (ಇಬ್ರಿಯ 12:24) ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಮಗಾಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾರಿದಾತನ ರಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವದಾಯಕನು ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ಮೂಲಕ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದ ಯಾರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ದೇಹದ, ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿಯ ಭಾಗವಾಗಿರದ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಆತನ ಜೀವ, ಆತನ ರಕ್ತ ಇವುಗಳನ್ನು ಕರ್ತನದರೊಂದಿಗೆ ಅದೇ ಪಾನಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಯಾರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಾಗದು. ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಂಡವರ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಳ್ಳದವರ ನಡುವೆಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಭಿನ್ನತೆ ತೋರುವ ರೇಖೆಯೊಂದಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಂತಹ ರೇಖೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಕಸಬು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳು ವಿವೇಚನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಬಾಹ್ಯ ನಡತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕೃತವಾಗುವವರೆಗೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ಸಭೆಯೂ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಅದರ ಮುಂದೆ ನಿಗಧಿಪಡಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಸಭಾ ಹಿರಿಯರು ಅಥವಾ ಸಭೆಯಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕೂಡಿಬಂದಿರುವ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಶರತ್ತು ಮತ್ತು ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರ ಮುಂದೆ (1) ರಕ್ತದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು (2) ಕರ್ತನಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ (ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ) ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಎಂಬೀ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಮರಣವನ್ನು ಆಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕು. ಇದು ಮತ್ತು ಈ ಆಚರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಅಹ್ವಾನಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪಂಗಡೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಿವೇದಿಸಬೇಕು. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸತ್ಯಗಳ ಅಂದರೆ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ವಿಮೋಚನೆ, ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ನೀತಿನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳು ಸೂಕ್ತವಾಗಿವೆ :

"ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾವನಾದರೂ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ತನ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆತನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಕರ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೂ ರಕ್ತಕ್ಕೂ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದವನಾಗಿರುವನು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ಆ ರೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲಿ, ಆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕರ್ತನ ದೇಹವೆಂದು ವಿವೇಚಿಸದೆ ತಿಂದು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವನು" (1 ಕೊರಿಂಥ 11:27–29)

ನಿರ್ಲಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಈ ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ಒಂದು ಹಬ್ಬದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವವರ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಲು ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದರ ಮತ್ತು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಅದರ ಆಚರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇದು ಆ ರೀತಿಯ

ಹಬ್ಬವಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಕರ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಮೀಸಲಾದ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿರುವ ಸ್ಮಾರಕದ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದೆ; ರೊಟ್ಟಿಯು ಯೇಸುವಿನ "ದೇಹವಾಗಿದೆ", ಮತ್ತು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಆತನ ರಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರು ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ದಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಸುವಂತೆ ನರಕಶಿಕ್ಷೆಗಲ್ಲ. ಈ ದಂಡನೆಯು ಕರ್ತನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಆತನ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾದುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಚಿನ್ಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮುನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಆ ಮುರಿದ ದೇಹವು, ಸುರಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ರಕ್ತವು ನಮ್ಮ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರದ ಈಡು ಬಲಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ತಾನು ಆ ಒಂದೇ ದೇಹದ ಅಂಗವಾಗುವಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಕರ್ತನ ಮೇಜಿಗೆ ಯಾರ್‍ಯಾರು ಪ್ರವೇಶಾಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ, ಹಾಗೂ ಯಾರ್‍ಯಾರು ಇದರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ಈ ಸತ್ಯವಾದ ಪವಿತ್ರ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಕರ್ತನು ನೇಮಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ (ಮತ್ತಾಯ 18:15–17) ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ ಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದಿರುವವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು ಮಾತ್ರವೇ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಬಹುದು: ಅಂಥವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ – ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಮರಣದ ಮುನ್ನ ವಿಧಿಸಿದ “ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿನ್ನಿರಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯಿರಿ” ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನ ದೇಹವನ್ನು ತಿನ್ನದ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಆತನ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿಯದ ಹೊರತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೀವವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ತ್ಯಾಗದ ಅರ್ಹತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಅರಿಕೆಮಾಡುವುದು ಅದೆಷ್ಟೋ ಭಾಗ್ಯಕರ ಮತ್ತು ಆನಂದದಾಯಕ!

ಯಾರು ಈ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು?

Who May Officiate

ಈ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಇಂಥಹ ಹಲವು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು "ಮಾಸ್’ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಯು ಧರ್ಮದ್ರೋಹವೆಂದು ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟರು ಇಂದಿಗೂ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಒಬ್ಬ ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ ಪಾದ್ರಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬೇರೆ ಪದ್ಧತಿಯು ಧರ್ಮದ್ರೋಹವೆಂದು ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದು ಈ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಪ್ರವೇಶಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೆಲ್ಲರೂ “ರಾಜವಂಶ ಯಾಜಕತ್ವ” ದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕರ್ತನಿಂದ ಆತನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಾರುವ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಆರಾಧನೆ ಅಥವಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ, ಆತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಿಗೆ, ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ನೆರವೇರಿಸಲು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿಷಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರರುಗಳು” ಎಂಬುದು ಕರ್ತನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಳತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನೊಡನೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಆತನ ವಿಮೋಚನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಾಗ, ಮತ್ತು ಆತನೊಡನೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಒಂದೇ ದೇಹದ ಇತರ ಅಂಗಗಳೊಡನೆ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಪರಂತು, ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿರುವಂತೆ ಸತ್ಯವೇದವು ಹೇಳುವಂತೆ ಕರ್ತನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಣ್ಣಸಭೆ ಎಂಬ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲವೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ "ಸಭಾ ಹಿರಿಯರು’ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಪವಿತ್ರ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗೂ ಅಂದರೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕರ್ತನ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿಷೇಕದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಆತನ ಸ್ಮಾರಕ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅನುಮತಿ ದೊರೆತಿರುವಾಗ ಸಭೆಯು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ನೆರವೇರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಸಭೆಯಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ.

“ಎಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಾಗಲೀ ಮೂವರಾಗಲೀ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪ್ರಕಟನೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಆತನ ದೇಹದ ಸಹಸದಸ್ಯರೊಡನೆ ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ನಿರ್ಧಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಸದಸ್ಯರು ವಾರ್ಷಿಕ ಕೂಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರೆಡೆಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಇಬ್ಬರಾಗಲೀ, ಮೂವರಾಗಲೀ ಸೇರಿಬಂದು ಈ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೇಳುವಾಗ, ದೊಡ್ಡಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವರು ಒಂದು ಸಭೆಯಂತೆ, ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ಪವಿತ್ರ ಕ್ರೈಸ್ತ

ಸಭೆಯಂತೆ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಓರ್ವ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಹುಶಃ ಇತರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವಾಗಲೂ, ಆತನಿಗೆ ತಾನು ದೇವರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇಬ್ಬರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವಲ್ಲಿ ಆತನೂ ಸಹಾ ಈ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ನಿವಾರಿಸಲಾಗದ ಏಕಾಂತತೆಯು ಯಾರಿಗಾದರೂ ವಾರ್ಷಿಕ ಮಹಾ ಪಾಪ ನಿವಾರಣಾ ಯಜ್ಞದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತನೊಡನೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಆ ಏಕಾಂಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿಯ ಒದಗಿಸುವಿಕೆ (ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸೋಡಾ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಅಥವಾ ವಾಟರ್ ಕ್ರಾಕರ್‌ನಂತಹ ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿ) ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾ ರಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಹಣ್ಣು* ಇವುಗಳ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಗೆ ಆ ಮೂಲಕ ಆತನು ತನ್ನ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಕರ್ತನೊಡನೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆತನ ದೇಹದ ಇತರ ಅಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೋನತೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಾರದೆಂದು ನಾವು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಸೇವೆಯ ಕ್ರಮ An Order of Service

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಯಾವುದೇ ನಿಯಮವನ್ನಾಗಲೀ, ಕ್ರಮವನ್ನಾಗಲೀ ವಿಧಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವಂತಿಲ್ಲ– ಆದರೂ ಅನೌಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ನಮಗೆ ಯಾವುದು ಮಿತವಾಗಿ, ವಿವೇಚನಾಶೀಲವಾಗಿ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವುದೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ಶ್ಲಾಘಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ನಿಯಮ ಅಥವಾ ಶಾಸನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ, ಒಂದು ಮಿತವಾದ ಆಚರಣೆ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾದ ಕೇವಲ ಸಲಹೆಗಳು ಎಂಬಂತೆ ಇವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಅವುಗಳು ಇಂತಿವೆ :–

1. ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಧರ್ಭೋಚಿತವಾದ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು.

2. ಕೂಡಿರುವವರ ಮೇಲೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮೀಕ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಹರಿದು ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮತ್ತು ತಿಳಿಯದಿರುವ ಅದೇ ದೇಹದ ಇತರ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದರ ವಾರ್ಷಿಕ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡುವುದು.

3. ಇದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಹಿರಿಯರು ಮೂಲ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಓದಬಹುದು

4. ಒಬ್ಬ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯನು ಈ ಆಚರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಸಂಕೇತದ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಅನುರೂಪತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಮನಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನ ಉಪನ್ಯಾಸದೊಂದಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳಲೂಬಹುದು.

5. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಯಕನು ಅರ್ಹನಾದ ಸಹೋದರ ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಹೇಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅರ್ಹರಾದವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಆತನೇ ರೊಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಭಾಗವಹಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನದ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅವರು ಈ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಅರ್ಥದ ಆಳವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ದೈವಾಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಆತನ ದೇಹದ ಈ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ದಾಯಕವಾದ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಅವರುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಆತನ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಮುರಿಯಲ್ಪಡುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ನವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು.

6. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಕರ್ ಅಥವಾ ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಯ ಒಂದು ತುಂಡನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "ಇದು ನಿಮಗಾಗಿ ಮುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ನನ್ನ ದೇಹ, ಇದನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ತಿನ್ನಿರಿ" ಎಂಬ ಕರ್ತನ ಮಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುರಿಯಬಹುದು ಮತ್ತು ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ನೆರವೇರಿಸುವವರೇ ಬಡಿಸಬಹುದು. ಸಭಿಕರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು, ನಾಲ್ವರು ಅಥವಾ ಆರು ಮಂದಿ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೊಂದಿದ ಎಷ್ಟೇ ಸಹೋದರರಾದರೂ ವಿತರಿಸಬಹುದು.

7. ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಮೇಲಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಮೌನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಮಾತುಗಳು ರೊಟ್ಟಿಯ

* ನಾವು ಇದುವರೆಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಉಕ್ಕೇರಿದ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಪರಂತು ಇಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವೆಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳದೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಹಣ್ಣಿನ ರಸ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನವು ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಗಿ ಒಂದು ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವಾಗ, ಉಕ್ಕೇರದ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಹಣ್ಣಿನ ರಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಕರ್ತನ ಅನುಮತಿ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಬೇಕಿದ್ದರೆ, ಕರ್ತನಂತೆ ನಾವು ಉಕ್ಕೇರಿದ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಆತನ ಮಾತಿಗೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವುಳ್ಳವರ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉಕ್ಕೇರಿದ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸದ ಕೆಲವು ಹನಿಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸ ಬಹುದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕರ್ತನ ಯಾವ ಸಹೋದರನಿಗೂ, ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ಬಲಹೀನನಿರಲಿ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕರ್ತನನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮೀಸಲಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೊದಲೇ ನಾಯಕನಿಂದ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಹಿರಿಯರಿಂದ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಭಾಗವಹಿಸುವವರ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ಇದು ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬಾರದು

8. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. "ಕರ್ತನು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಯಾರಾದರೂ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ದೈವಾಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಹಾ ಮೌನವಾಗಿ ನೀಡಬೇಕು.

9. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆ ಮುಗಿದಿರುವಾಗ ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಬುದ್ಧಿವಾದ ನೀಡುತ್ತೇವೆ – ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿದ ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಮುಕ್ತಾಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಜನರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶುಭಾಶಯಗಳ ವಿನಿಮಯ, ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ವಿಚಾರಣೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಅವರ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯೋನತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಆದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೂ ಅವರು ಗೆತ್ಸೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಅನುಭವವನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಂಡಂತೆ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಆತನ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳೂ ಇಂತಹ ಗೆತ್ಸೆಮನೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರಾದ ಸಹಶಿಷ್ಯರುಗಳ ಸಹಾಯ ಇವುಗಳ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವದಾದರೆ,– "ಆತನ ಬಳಿಮನುಷ್ಯರಾದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ" – ಆತನ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸುವವರು ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯಾದರೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಇದು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮೊಡನೆ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಮರಣದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡಕೊಂಡ ಸಹಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿಯ ಮುರಿದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದವರಾಗಿದ್ದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಬಹು ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ದೇಹದ ಸಹಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಬಯಸೋಣ, ದೇಹದ ಕನಿಷ್ಟರಾದವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ದೇಹದ ಶಿರಕ್ಕೇ ಮಾಡಿದಂತೆ, ಇದರಿಂದ ಆತನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪೇತ್ರನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಕರ್ತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ನಿಷ್ಟಾಭರಿತ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು, ಮತ್ತು ಆ ಶೋಧನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗುಂಟಾದ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು, ಆತನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕರ್ತನ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು "ನೀನು ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗದಂತೆ ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹೀಗೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನಿಗೆ ನೀಡಿದಂತೆ ನಮಗೂ ವಿಶೇಷವಾದ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ "ಕರ್ತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಹಾಯಾರ್ಥ ವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ" ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯೂದನನ್ನು ಸಹಾ ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಲೇಸು. ಆತನ ಪತನವು ಆತನ ಸ್ವಾರ್ಥದ, ಹಂಬಲದ, ಹೇಡಿತನದ ಕಾರಣ ಉಂಟಾಯಿತು. ನಾವು ಇದನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಾರ್ಥವೆಂಬ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ಸೈತಾನನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಸಹಾ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಡುಕನ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಕರ್ತನನ್ನು ನಾವು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸದಂತೆ, ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹೋದರರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹವೆಸಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸೋಣ. ನಾವು ಸ್ಮರಣೆಯ ಮರುದಿನವೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ವಿಮೋಚನಾ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಆತನ ಅನುಕಂಪಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬರಬಹುದಾದ ಕಠಿಣವಾದ ಶೋಧನೆಗಳು ನಮಗೆ ಅನುಮತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಯೆಂದು ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಆತನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು "ತೀರಿತು" ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಇದು ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ನಿವಾರಣಾ ಯಜ್ಞದ ನೆರವೇರಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆತನ ಬಾಸುಂಡೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಗುಣವಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈಸ್ಟರ್ – ಪಸ್ಕ Easter-Passover

'Easter' ಎಂಬ ಪದವು ಆಂಗ್ಲ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ (King Jame Version) ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅ.ಕೃ.12:4ರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು 'ಪಸ್ಕ ಹಬ್ಬ' ಎಂಬುದಾಗಿ

ಅನುವಾದಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 'ಈಸ್ಟರ್' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅನ್ಯಜನರಿಂದ ಪಡಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಕ್ಸನ್ ಮೂಲದ್ದಾಗಿದ್ದುಪೌರ್ವಾತ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಸನ್ (Saxon) ಅಥವಾ ಪೌರ್ವಾತ್ಯರ (Eastern) ದೇವತೆಯ ಹೆಸರಾದ (Estera) ಎಸ್ತೇರ ಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ದೇವತೆಯ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವರ್ಷದ ವಸಂತ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಪಸ್ಕಕಾಲವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಪಡೆದು ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮರಣ, ಪುನರುತ್ಥಾನ ಹಾಗೂ ಆರೋಹಣದಿಂದ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಂದು ಇಳಿದುಬಂದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕಾಲದ ಆಚರಣೆಯವರೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಆಚಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅನ್ಯ ಜನಾಂಗೀಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಸರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಅನೇಕ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಈ ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಮೂಲದ "ಈಸ್ಟರ್' ಪದವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಇದನ್ನು ಪೌರ್ವಾತ್ಯ 'Estera' ದೇವತೆಯ ಹಬ್ಬವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟರಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕರು ಮಾಡುವಂತೆ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸದೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಷ್ಟೇ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಭಾನುವಾರ (Easter Sunday) ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಯಾವುದೇ ಸ್ಮರಣೆಯು ಆತನ ಜನರಿಗೆ ಸದಾ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರವೂ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಭಾನುವಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಂದನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಯು "ಈಸ್ಟರ್' ಎಂಬ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕರಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಪುನರುತ್ಥಾನ ಭಾನುವಾರ ಮತ್ತು ಶುಭ ಶುಕ್ರವಾರಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಪಸ್ಕ ಕಾಲದ ಪರ್ಯಾಯ ಪದವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿ ಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಮಾಸ್ ಎಂಬುದರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನೇಕ ಬಾರಿಯ ಆಚರಣೆ ಇವುಗಳು ಕರ್ತನ ಮರಣದ ವರ್ಷಾಚರಣೆಯನ್ನು ನಿರರ್ಥಕಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ; ಆದರೆ ಹಾಗಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ನಿಂತು ಹೋಗಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಮಾಸ್ ಸಮರ್ಪಣೆಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಮಾರಕದ ಅರ್ಥವು ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಆದಿ ಸಭೆಯ ಮೂಲ ಪದ್ಧತಿಯು ಮತ್ತು ಅದರ ನೈಜ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ ಕರ್ತನ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ದಿನವನ್ನು ಯೆಹೂದಿ ಕ್ಯಾಲಂಡರ್ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಾವೀಗಾಗಲೇ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದಿ ಆಚಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಕಡಿತಗೊಳ್ಳುವ ಹಂಬಲದಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣ ದಿನವನ್ನು ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪಸ್ಕವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವ ನೂತನ ವಿಧಾನ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂತು. ನೈಸ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಡೆದ “The Ecumenical Council" (ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತಜನಾಂಗಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ) ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈಸ್ಟರ್ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವಸಂತಕಾಲದ ನಂತರ ಬರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಂದು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಟ್ಟಳೆ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಇದು ಕರ್ತನ ಮರಣ ದಿನದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು "ಶುಭಶುಕ್ರವಾರ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ನಿಗಧಿಪಡಿಸಿತಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಈ ಆಚರಣೆಯು ಬಹು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಪಸ್ಕದ ಆಚರಣೆಯಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿತು. ದಿನ ಎಣಿಕೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ನಂತರ ಯೆಹೂದ್ಯರು ವಸಂತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಕಾದು ಅವರ ತಿಂಗಳಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಪಸ್ಕವನ್ನು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಂದು ಅಥವಾ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದಂದು ಆಚರಿಸತೊಡಗಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನೂತನ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಎರಡೂ ಎಣಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಆಗಾಗ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದು ಉತ್ತಮವಾದ ಪದ್ಧತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯು ಕರ್ತನು ಮತ್ತು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದ್ದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಆದರೆ ಇದು ನಾವು ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿ ಸರಿಯಲ್ಲದ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೆ ಯಾವುದೋ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣ ವಾದುದಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಆದಷ್ಟು ದೈವಿಕ ಆಚಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದೇವೆಂಬ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು. ನಾವು ಇದನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದರೆ 15ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ಅಥವಾ 1ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ಅಥವಾ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಪ್ರಕಾರದ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನಾಂಕಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಕರ್ತನು ಯೆಹೂದಿ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಪ್ರಕಾರವೇ ಇದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಸಕಾರಣವಿದೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ನಾವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ನೀಡುವ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯನು ಆತ್ಮೀಕ ರಾಜ್ಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವಾಗ, ಚಂದ್ರನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಜನರಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನದಂದು ಹಾಕಿರುವುದು ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಈ ಕಾಲವು ದೇವರಿಂದ ಪೂರ್ವ ನಿಗಧಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಆತನನ್ನು ಈ

ಮೊದಲೇ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕ ಬಯಸಿದರೂ ಅದು ಫಲಪ್ರಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ "ಆತನ ಕಾಲವು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ" (ಯೋಹಾನ 7:30 ಮತ್ತು 8: 20). ಆತನನ್ನು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನದಂದು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದು ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನು ಕೂಡಲೇ ಕಾಲಕ್ಷಯವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತ ಜನಾಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಚಂದ್ರನ ಕಾಲಕ್ಷಯವು ಒಂದು ಕಾಲದ ತಗ್ಗುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಆ ಜನಾಂಗದ ಅವನತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಕೆಲವೊಂದು ಯಥೋಚಿತವಾದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು **ಮೆಕ್. ಕ್ಲಿಂಟಾಕ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ರವರ ವಿಶ್ವಕೋಶದಿಂದ (Mc. CLINTOCK and STRONG'S ENCYCLOPEDIA)** ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿತ್ತೇವೆ. :–

"ಈಸ್ಟರ್" ಅಂದರೆ "ಪಸ್ಕ": 'ಈಸ್ಟರ್' ಎಂಬ ಪದವು Saxon ಮೂಲದ್ದಾಗಿದ್ದು ಸಾಕ್ಸನ್ ದೇವತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ಪೂರ್ವದ (East) Esteria ದೇವತೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಇದೇ ಪಸ್ಕದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ವಸಂತ ಋತು) ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಆ ದೇವತೆಗೆ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಪಸ್ಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಲಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಇದನ್ನು "ಈಸ್ಟರ್ ಡೇ' ಅಥವಾ "ಈಸ್ಟರ್ ಸಂಡೇ" ಎಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಅನುಚಿತವಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಸಾಕ್ಸನ್ ದೇವತೆಯ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'Ostern' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು 'Easter' ಬದಲಿಗೆ ಬಳಸಿದೆ. ಇದು ಸಹಾ ಅದೇ ದೇವತೆಯಾದ Estera ಅಥವಾ 'Ostera'ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕಿಂಗ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಆಥರೈಸ್ಡ್ ವರ್ಶನ್ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ "Intending after Easter to bring him forth to the people" (Acts 12:4) ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅನುವಾದಕರಲ್ಲಿನ ಏಕರೂಪತೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ... ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂತಿಮದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು "ಪಸ್ಕ' ಎಂದು ಬದಲಿಸಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೂ...

"ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ್‌ನಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಗಳು ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಸರಿಬೀಳುವ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಮರಣದ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರು. ಸಮಗ್ರ ಪುರಾತನ ಸಭೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಭೆಗಳು (ರೋಮ್) ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕ್ರೂಜೆಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಅದು ನೆರವೇರಿದ ವಾರದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಿನದಂದು ಅಂದರೆ ಶುಕ್ರವಾರವೇ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿತು... ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಭೆಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣ ದಿನವನ್ನು ಶೋಕದ ದಿನವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹೊಂದಿದ್ದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ್‌ನ ಸಭೆಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಮೋಚನಾ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ತಮ್ಮ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮರಣಹೊಂದಿದ ಸಮಯ ಅಂದರೆ ಶುಭಶುಕ್ರವಾರದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಘಂಟೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಳಿಕ ಕೂಡಲೇ Agape (ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಮತ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪ್ರೇಮಭೋಜನ) ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡೂ ಗುಂಪಿನವರು (ಆರ್ಥೋಡಾಕ್ಸ್ ಈಸ್ಟ್ರನ್ ಮತ್ತು ವೆಸ್ಟ್ರನ್ ಸಭೆಗಳು) ಪಸ್ಕ (pass over) ಎಂಬ ಶಬ್ಧಕ್ಕೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಈ ವಾರದ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೇ ಪೂರ್ತಿ ವಾರವನ್ನೇ ಪಸ್ಕದ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತಿದ್ದರು.

"ಹಳೆಯ ಸಭೆಯ ಈ ಎರಡೂ ಗುಂಪಿನವರ ಮಧ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. 196ರಲ್ಲಿ ಒಡಕುಂಟಾಯಿತು. ರೋಮ್‌ನ ಬಿಷೋಪರಾಗಿದ್ದ ವಿಕ್ಟರ್ ಎಂಬುವವರು ಇತರ ಸಭೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಷೋಪರಿಗೆ ಅವರ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಲೋಚನಾ ಸಭೆ (ಸಿನೋಡ್)ಯನ್ನು ಜರುಗಿಸಿ ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14 ಮತ್ತು 16ನೇ ದಿನಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಶುಕ್ರವಾರ ಮತ್ತು ಭಾನುವಾರದಂದು ಆಚರಿಸುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಒಂದು ಸುತ್ತೋಲೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಎಫೆಸದ ಬಿಷೋಪ್ ಪೊಲಿಕ್ರೇಟ್ ಎಂಬುವವರು ನಡೆಸಿದ (ಸಿನೋಡ್) ಆಲೋಚನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿಷೋಪ್ ಪೊಲಿಕ್ರೇಟ್‌ರವರ ಪತ್ರವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸ ಲಾಯಿತು. ಅವರು ಏಷ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಷೋಪ್ ವಿಕ್ಟರ್ ರವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಎಫೆಸದ ಬಿಷೋಪರಾಗಿದ್ದ ಅಪೋಸ್ತಲರಾದ ಫಿಲಿಪ್ಪ, ಯೋಹಾನ, ಗ್ರೀಕ್ ಬಿಷಪ್‌ರಾದ ಪಾಲಿಕಾರ್ಪ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಏಳು ಮಂದಿ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದರು...

"ಈವರೆಗೆ ಏಷಿಯಾ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ (ರೋಮ್) ಸಭೆಗಳಿಗಿದ್ದ ವಾದ ವಿವಾದಗಳು ಎರಡು ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇತ್ತು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ (1) ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ವಾರದ ದಿನವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕೋ ಇಲ್ಲವೇ ಆ ತಿಂಗಳ ದಿನವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕೋ? (2) ಆ ದಿನ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಬಹುದೋ? ನಂತರ ಮೂರನೇ ಅಂಶವೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ ವಾಗ್ವಾದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ತಾರೀಖು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬರುವ ಕಾಲ. ಸಭಾ ಪಿತೃಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ನಾಶಗೊಳ್ಳುವವರೆಗಿನ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮುಂಚಿನ

ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14ನೇ ದಿನ ಯಾವಾಗಲೂ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ನಂತರ ಬರುವುದಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಬಂದ ಯೆಹೂದ್ಯರ ತಪ್ಪು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14ನೇ ದಿನ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಮೊದಲೇ ಬೀಳುತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಎರಡೂ ಗುಂಪಿನವರು ಈಸ್ಟರ್ ಹಬ್ಬವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ತಾರೀಖು ಯಾವಾಗಲೂ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ನಂತರವೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದರು...

"ಯೆಹೂದ್ಯರ ವರ್ಷಕಾಲವು ಚಂದ್ರಮಾನ ಕಾಲದ್ದಾಗಿದ್ದು, ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14ನೇ ತಾರೀಖು ಯಾವಾಗಲೂ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮೇಲ್ಕಂಡ ಖಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಕ್ರೈಸ್ತರು ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14ನೇ ದಿನವು ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಮೊದಲೇ ಬರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣ ದಿನವನ್ನು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಪಸ್ಕಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ತಡವಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. . ಈಗ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಕ್ಯಾಲಂಡರ್ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಈಸ್ಟರ್‌ಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಆಗುವುದುಂಟು. ಭಾಗಶಃ ಈಗಾಗಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಭಾಗಶಃ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಆರಂಭವನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ 18, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು 19, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು 21ನೇ ದಿನ ಎಂದು ನಿಗಧಿ ಪಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ. ಕ್ರಿ. ಶ. 314ರಲ್ಲಿ Arles ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಂದ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮವೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೈಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಹಾ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಈಸ್ಟರ್ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವಸಂತ ಋತುವಿನ ನಂತರ, ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14ನೇ ದಿನದ ತರುವಾಯ ಬರುವ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಆಚರಿಸಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಯಿತು. ಖಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯಾದ ಸಭೆಯು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ರೋಮ್ ಸಭೆಗೆ ಯಾವ ದಿನ ಈಸ್ಟರ್ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಬಹುದೆಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ ನೀಡುವಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ರೋಮ್ ಸಭೆಯು ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳಿಗೂ ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ನೈಸ್ ಮಹಾ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಈ ನಿರ್ಣಯದಿಂದಲೂ ಕೆಲವೆಡೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಮಾಡಿ ಕ್ರಮೇಣ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು Dionysius Exiguus ರವರಿಗೆ ಕಾದಿರಿಸಲಾಯಿತು. ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಂತಹ ಕೆಲವೊಂದು ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಪುರಾತನ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರತಿರೋಧದವರೆಗೂ ತ್ಯಜಿಸಲಿಲ್ಲ. Charlemagne ಎಂಬುವವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರವಾರವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಮತ್ತು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡದಿರುವ ಏಕರೂಪ ಪದ್ಧತಿಯು ಜಾರಿಗೆ ಬಂತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ Quarto Decimani ಅಂದರೆ ನಿಜವಾದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಅಂದರೆ ನಿಸಾನ್ ತಿಂಗಳ 14ನೇ ತಾರೀಖು, ವಸಂತ ಋತುವಿನ ನಂತರ ಬರುವ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನದಂದು ಆಚರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯ ಯಾವ ಸುಳಿವೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ . . .

"ಪೋಪ್ Gregory XIII ಎಂಬುವವರು ಕೈಕೊಂಡ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯು Dionysian Era ವನ್ನು ಒಟ್ಟಾರೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು; ಆದರೆ ಈಸ್ಟರ್ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು ಮತ್ತು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಖಗೋಳ ಸಮಯದಿಂದ ಕಾಲೆಂಡರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಎಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಈ ಸೂಕ್ಷವಾದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಸ್ಟರ್ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೈಸೀಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಪಸ್ಕದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು".

ಇದೇ ಅಧಿಕಾರವು 'ಪಸ್ಕ' ಎಂಬ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ :–

'ಪಸ್ಕ'ವು ವರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಅದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಇದಕ್ಕೆ ಇಬ್ರಿಯ ಸಭೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿದ್ದ ಸುನ್ನತಿಯೊಂದಿಗೆ (ವಿಮೋ. 12:44 ನೋಡಿರಿ) ನಿಶ್ಚಯ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಯೆಹೋಶುವನು ಗಿಲ್ಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪುನರಾವಲೋಕನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಜನರ ಸುನ್ನತಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಸ್ಕಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಎರಡೂ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವು ಅವುಗಳ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತಗಳು ನೆರವೇರುವವರೆಗೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವು ದೇವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರ ಪವಿತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿ ಇದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ■

* * * * * *